

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124207109
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124207109.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. C. D., B. C. D. XXX, zastúpený: Centrum právnej pomoci, so sídlom Bratislava, Račianska 1523/71 IČO: 30 798 841, proti žalovanému: Obec Lom nad Rimavicou, so sídlom Lom nad Rimavicou 13, 976 53 Lom nad Rimavicou, IČO: 00 313 556 o obnove konania, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno zo dňa 4. apríla 2025, č. k.: 2C/1/2024-46, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Konanie v prvej inštancii

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, pracovisko Brezno pod sp. zn. BR-5C/27/2020 odmieta.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.“

2. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno, uznesením z 4. apríla 2025 odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. BR-5C/27/2020 a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

3. Žalobca sa podanou žalobou domáhal obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 5C/27/2020-151 zo dňa 16. júla 2021, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/2/2022-244 zo dňa 29. marca 2022, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 16 012,98 Eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6. mája 2022 a vykonateľnosť 10. mája 2022. Žalobca svoju žalobu odôvodňoval tým, že v pôvodnom konaní nebol vykonaný ním navrhovaný dôkaz – výsluch svedkyne E. F. (v súčasnosti G. E. H.), ktorá mala potvrdiť, že sa úmyselne neobohatila a že finančné prostriedky boli použité na účely obce. S odkazom na trestné konanie vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4T/41/2018, potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3To/115/2019, v ktorom bola táto svedkyňa vypočutá, namietal, že bez jej výsluchu v civilnom konaní mu bola znemožnená riadna obhajoba.

4. Súd prvej inštancie skúmal podmienky prípustnosti obnovy konania podľa § 397 a nasl. Civilného sporového poriadku. Vychádzal z toho, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na nápravu skutkových nedostatkov v prípade, že účastník bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní použiť existujúce skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne ak navrhol vykonanie dôkazu, ktorý však pre objektívne prekážky nebolo možné vykonať. Žalobca však nepreukázal splnenie týchto podmienok. Výsluch navrhovanej svedkyne nepredstavoval nový dôkaz, ktorý by žalobca nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, keďže svedkyňa bola už vypočutá v trestnom konaní a jej výpoveď bola v civilnom konaní oboznámená. V pôvodnom spore bol žalobca navyše procesne pasívny a nepreukázal žiadnu objektívnu prekážku, ktorá by znemožňovala vykonanie tohto dôkazu.

5. Súd pripomenul, že už v pôvodnom rozsudku (bod 59) odôvodnil nevykonanie výsluchu svedkyne poukazom na existujúce dôkazné prostriedky a nedostatočnú konkrétnosť obrany žalovaného. Rovnako

Krajský súd v Banskej Bystrici v odvolacom konaní (bod 20 rozsudku č. k. 14Co/2/2022-244) uviedol, že súd v civilnom konaní nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy a opätovný výsluch svedkyne nepovažoval vzhľadom na dôkaznú situáciu za potrebný. Napokon, Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 7Cdo/177/2022 odmietol dovolanie žalobcu a konštatoval, že nevykonanie navrhovaného dokazovania nemožno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivý proces.

6. Na základe uvedeného okresný súd uzavrel, že žaloba na obnovu konania neobsahuje žiadne nové skutočnosti, rozhodnutia ani dôkazy, ktoré by žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by mohli privodiť preň priaznivejšie rozhodnutie. Žalobu preto považoval za zjavne nedôvodnú a podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP ju odmietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal, keďže mu žiadne nevznikli.

Odvolanie

7. Žalobca (v tomto konaní odvolateľ) podal v zákonnej lehote odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, ktorým bola odmietnutá jeho žaloba na obnovu konania vedeného pod sp. zn. BR-5C/27/2020. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda nesprávnym právnym posúdením veci.

8. Odvolateľ uviedol, že v období rokov 1998 až 2014 vykonával funkciu starostu Obce Lom nad Rimavicou. Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/41/2018 z 12. júna 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/115/2019 z 27. novembra 2019, bol uznaný vinným zo zločinu skresľovania hospodárskej a obchodnej evidencie a z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou troch rokov, ako aj povinnosť nahradiť škodu vo výške 2 357,24 EUR. V prevyšujúcej časti bol poškodený subjekt odkázaný na civilné konanie.

9. Odvolateľ namietal predovšetkým odôvodnenie okresného súdu v bodoch 16 a 17 napadnutého uznesenia, kde súd konštatoval jeho úplnú pasivitu v pôvodnom civilnom konaní a vylúčil možnosť uplatnenia dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP. Podľa odvolateľa je toto hodnotenie nesprávne, keďže počas pôvodného konania v prvom stupni, v odvolacom i dovolacom konaní, opakovane tvrdil, že žalovanému nespôsobil žiadnu škodu nad rámec tej, ktorú konštatoval a priznal trestný súd. Trestný súd zároveň vo svojom rozhodnutí uviedol, že na rozhodnutie o uplatnenej škode by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Napriek tomu okresný súd v civilnom konaní prakticky nevykonal žiadne nové dokazovanie a opieral sa prevažne o obsah trestného spisu.

10. Odvolateľ poukázal na to, že podaním z 4. mája 2021 navrhoval vykonanie dôkazov, najmä výsluch svedkyne E. F. (teraz G. E. H.), zamestnankyne obce oprávnenej disponovať s finančnými prostriedkami. Súd tento dôkaz nevykonal s odôvodnením, že svedkyňa už bola vypočutá v trestnom konaní. Odvolateľ zdôraznil, že výsluch svedka vykonaný v trestnom konaní nemôže nahradiť jeho výsluch v konaní civilnom, pretože ide o odlišný procesný rámec a odlišné dokazovanie. Podľa odvolateľa ide o kľúčový dôkaz, ktorý mohol zvrátiť výsledok sporu, keďže svedkyňa mohla potvrdiť, kto dával pokyny na konkrétne platby cez internet banking a že žalobca sa úmyselne neobohatil. Ako ďalší argument uviedol, že v čase výkonu funkcie starostu si cestovné výdavky hradil z vlastných prostriedkov, čo je v rozpore s tvrdením, že sa mal obohacovať na úkor obce.

11. V tejto súvislosti odvolateľ citoval § 397 písm. a) CSP (existencia skutočností alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní) a § 397 písm. b) CSP (dôkazy, ktoré sa v pôvodnom konaní nemohli vykonať, ak môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie). Taktiež poukázal na § 406 CSP, ktorý určuje, aké náležitosti musí obsahovať žaloba na obnovu konania. Tvrdil, že všetky zákonné podmienky žaloba spĺňala a okresný súd nesprávne posúdil jej dôvodnosť, keď ju odmietol ako zjavne nedôvodnú.

12. Odvolateľ preto navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 2C/1/2024-46 z 9. apríla 2025 vo výroku I zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne navrhol, aby súd nepriznal náhradu trov konania.

Právne posúdenie odvolacím súdom

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bola odmietnutá žaloba žalobcu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. BR-5C/27/2020, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorého účelom je umožniť nápravu skutkových omylov, ktoré sa prejavili v pôvodnom konaní, a to len vtedy, ak strana sporu bez svojej viny nemohla použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré už v čase pôvodného konania existovali (§ 397 písm. a) CSP), prípadne ak označila dôkazy, ktoré však pre objektívne prekážky nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať (§ 397 písm. b) CSP). Mimoriadny charakter obnovy znamená, že jej prípustnosť nemožno založiť len na nesúhlase strany so spôsobom hodnotenia dôkazov alebo s rozsahom dokazovania v pôvodnom konaní.

17. Žalobca v odvolaní namietal, že v pôvodnom civilnom konaní nebol pasívny, keďže navrhoval vykonanie výsluchu svedkyne E. F. (teraz G. E. H.), a že nevykonanie tohto dôkazu súdom prvej inštancie predstavovalo zásadný nedostatok. Súd v bode 16 uviedol, že žalobca bol „úplne pasívny“, a preto nespĺňal § 397 písm. b). V bode 17 však citoval vlastné odôvodnenie z pôvodného rozsudku (bod 59), kde konštatoval, že žalovaný navrhol výsluch svedkyne i znalca, avšak súd tieto dôkazy nepovažoval za potrebné (pričom svedkyňa bola vypočutá v trestnej veci a súd sa s jej výpoveďou oboznámil).

18. Odvolací súd konštatuje, že námietka bola dielčím spôsobom dôvodná v rovine presnosti formulácie: označiť odvolateľa za „úplne pasívneho“ nebolo presné, keďže dôkazy označil. Táto nepresnosť však nemala vplyv na výsledok, keďže nevykonanie navrhovaných dôkazov nebolo následkom objektívnej nemožnosti, ale procesného manažmentu dokazovania (relevancia a účelnosť) – porov. bod 17 uznesenia a následné potvrdenia KS a NS SR. Nešlo teda o situáciu pokrývanú § 397 písm. b) CSP.

19. Odvolací súd v tejto časti pripúšťa, že konštatovanie okresného súdu o „úplnej pasivite“ žalobcu nebolo presné, keďže z obsahu spisu vyplýva, že určitú dôkaznú iniciatívu vyvinul. Táto nepresnosť však nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. K nevykonaniu výsluchu navrhutej svedkyne totiž nedošlo z dôvodu existencie objektívnej prekážky, ale preto, že súd posúdil tento dôkaz ako nadbytočný vzhľadom na ostatnú dôkaznú situáciu a oboznámenie sa s výpoveďou svedkyne v trestnom konaní. Takéto rozhodnutie patrí do rámca diskrečnej právomoci súdu pri riadení dokazovania.

20. Odvolací súd ďalej konštatuje, že identická námietka o nevykonaní výsluchu tejto svedkyne už bola predmetom posúdenia v odvolacom konaní v pôvodnom civilnom spore (rozsudok KS BB č. k. 14Co/2/2022-244 zo dňa 29. marca 2022), ako aj v dovolacom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/177/2022). Oba tieto súdy jednoznačne uzavreli, že nevykonanie výsluchu nepredstavuje pochybenie súdu, a že civilný súd nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, ak ich nepovažuje za potrebné a účelné. Najvyšší súd navyše zdôraznil, že nevykonanie navrhovaného dokazovania nemožno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivý proces. Za tejto situácie sa žalobca nemohol opätovne úspešne domáhať obnovy konania z dôvodu, ktorý už bol meritórne posúdený a vyhodnotený ako nedôvodný.

21. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že civilné rozhodnutie stálo na komplexe dôkazov vrátane oboznámenia trestného spisu a ďalších listín; opätovne zdôraznil, že odvolacie i dovolacie rozhodnutia už túto dôkaznú situáciu preskúmali a akceptovali.

22. Námietka bola nedôvodná. Samotná skutočnosť, že civilný súd primárne čerpal z trestného spisu a nepovažoval za účelné rozširovať dokazovanie, nepreukazovala chybu, ktorú by mohla napraviť obnova konania. Obnova slúžila na nápravu skutkových omylov vyvolaných nemožnosťou strany použiť dôkaz bez vlastnej viny alebo objektívnou nevykonateľnosťou dôkazu – nie na revíziu procesného uváženia o rozsahu dokazovania, ktorú navyše už preskúmali vyššie súdy.

23. Z hľadiska námietky „Novosť“ podľa § 397 písm. a) CSP súd výslovne uviedol, že žalobca v pôvodnom konaní „žiadny dôkaz nenavrhol“ (bod 14), avšak zároveň (bod 17) konštatoval, že navrhol výsluch svedkyne a znalca. Rozhodujúce však bolo, že odvolateľ o svedkyňi vedel, označil ju a jej výpoveď bola už známa z trestného konania a oboznámená v civilnom spore. Námietka bola nedôvodná. Dôkaz svedkyňou nebol „nový“ ani taký, ktorý by odvolateľ bez svojej viny nemohol použiť; naopak, použil ho (označením), a súd ho nevykonával z dôvodov relevancie/účelnosti. Podmienky § 397 písm. a) neboli splnené.

24. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že v danej veci nejde o nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a) CSP). Žalobca o svedkyňi vedel, dôkaz navrhol, a tento dôkaz bol vo forme jej predchádzajúcej výpovede v trestnom konaní súdu známy a oboznámený.

25. Rovnako nešlo ani o dôkaz, ktorý by sa v pôvodnom konaní nemohol vykonať pre objektívne prekážky (§ 397 písm. b) CSP). Skutočnosť, že súd dôkaz nepovažoval za účelný a rozhodol ho nevykonať, nemožno zamieňať s nemožnosťou vykonania dôkazu. Prvoinštančný súd konštatoval

absenciu prekážky objektívneho charakteru, no nevykonanie výsluchu bolo výsledkom procesného uváženia, nie nemožnosti (napr. nedostupnosť svedka, zákonná prekážka, prepadnutie dôkazu a pod.). Námiетка bola nedôvodná. Skutočnosť, že súd navrhovaný výsluch nepovažoval za potrebný, nezakladala „objektívnu nevykonateľnosť“. Ust. § 397 písm. b) upravuje situácie, keď dôkaz nebolo možné vykonať, hoci bol označený (napr. pre objektívne prekážky), nie keď ho súd uvážene odmietol.

26. Ani ďalšie tvrdenia žalobcu, vrátane poukazovania na úhradu cestovných náhrad z vlastných prostriedkov či na potrebu bližšieho skúmania účelu jednotlivých platieb, nepredstavujú skutočnosti alebo dôkazy spôsobilé založiť obnovu konania, pretože tieto okolnosti mohol a mal žalobca uplatniť už v pôvodnom konaní.

27. Pokiaľ žalobca poukazyval na to, že jeho žaloba na obnovu spĺňala náležitosti podľa § 406 CSP, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie žalobu neodmietol pre formálne nedostatky, ale pre jej vecnú nedôvodnosť (§ 413 ods. 1 písm. e) CSP). Táto námiетка preto nemá relevanciu.

28. Odvolanie bolo založené na nesúhlase s rozsahom a vedením dokazovania v pôvodnom civilnom spore. Taký nesúhlas nepredstavoval dôvod obnovy podľa § 397 písm. a) alebo b) CSP, najmä ak: kľúčová svedkyňa bola známa, jej výpoveď bola oboznámená z trestného konania; nevykonanie opakovaného výsluchu nebolo dané objektívnou nemožnosťou, ale uvážením o nadbytočnosti a neúčelnosti; toto uváženie bolo už preskúmané a akceptované odvolacím aj dovolacím súdom v pôvodnej veci.

29. Hoci formulácia o „úplnej pasivite“ odvolateľa v pôvodnom konaní nebola presná, išlo len o dielčiu terminologickú nepresnosť bez dopadu na podstatu. Ani pri akceptácii, že odvolateľ dôkaz navrhol, nešlo o dôkaz „nový“ (§ 397 písm. a)) ani „objektívne nevykonateľný“ (§ 397 písm. b)).

30. Po vyhodnotení námietok odvolacím súdom nebol zistený dôvod, ktorý by spochybňoval správnosť záveru súdu prvej inštancie o zjavnej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania. Odvolanie nepreukázalo splnenie materiálnych predpokladov obnovy podľa § 397 CSP. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalobcove odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Aj keď okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia použil nepresnú formuláciu o procesnej pasivite žalobcu v pôvodnom konaní, táto okolnosť nemení nič na podstate veci. Žaloba na obnovu konania neobsahovala žiadne relevantné nové skutočnosti ani dôkazy v zmysle § 397 CSP a bola preto správne odmietnutá ako zjavne nedôvodná.

Trovy odvolacieho konania

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko podľa obsahu spisu žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

32. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.